

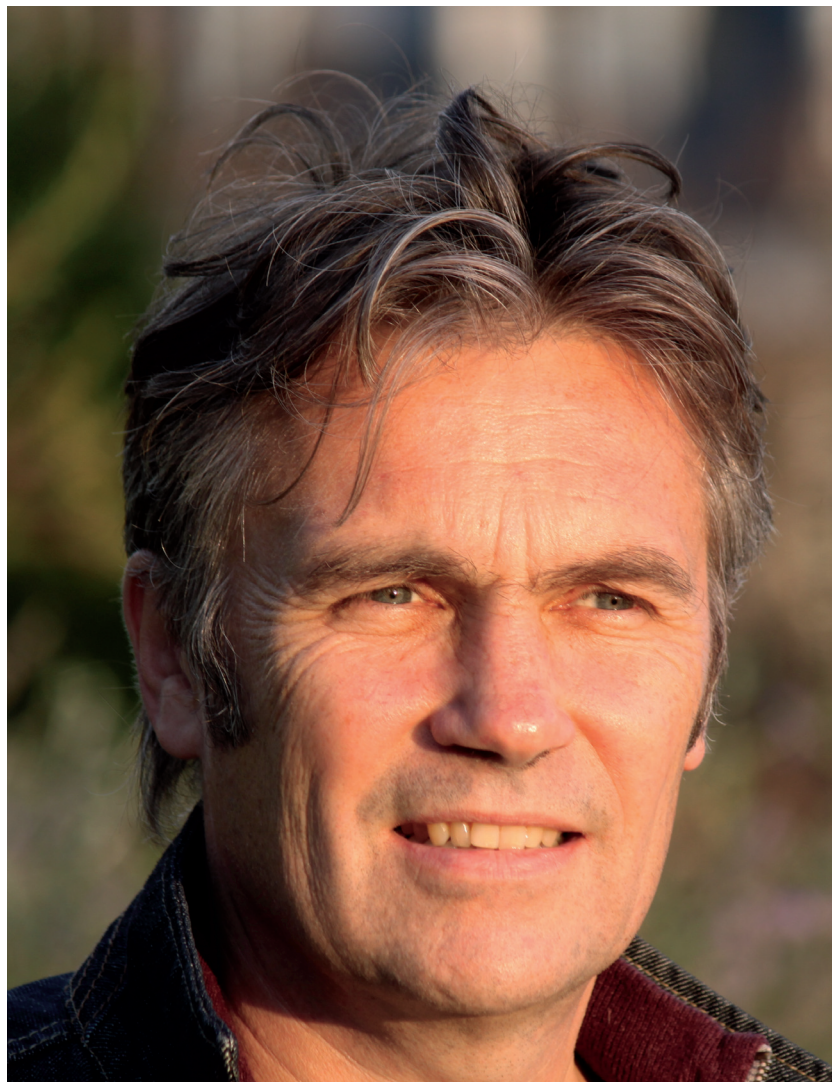
Optimale zorg en dappere dokters zijn de toekomst?

In de huidige curatieve zorg ligt het accent vooral op maximale zorg. De financieringsstructuur stimuleert met name (over)behandelen en vergroting van (soms onzinnig) aanbod. In het nieuwe curatieve zorglandschap vormen optimale zorg en de dappere dokter samen de spil. Optimale zorg draait om de gunstigste zorg voor de patiënt waarbij de persoon van de patiënt belangrijker is dan de ziekte.

Dappere dokters

Dappere dokters gaan in gesprek met de patiënt over het kiezen van optimale zorg. Deze dokters hebben aandacht voor de betrokkenheid en eigen verantwoording van de patiënt bij de besluitvorming over de behandeling. Dit kan betekenen dat afgezien wordt van behandeling als je zelf de behandeling ook niet zou verkiezen of afzien van een verwijzing voor een relatief weinig betekenende klacht, het proactief in gesprek gaan met de oudere mensen over wat voor verwachtingen en wensen er zijn voor leven en zorg.

Een dappere dokter durft ook naar zijn eigen persoonlijke functies te kijken; wat bepaalt zijn verwijspatroon: onkunde, tijdgebrek, overbelasting/moedeloosheid, moeite om te gaan met de eisende patiënt, het gevoel alleen te staan of onvoldoende steun in de werkomgeving etc. Dit soort persoonlijke factoren speelt waarschijnlijk een grote rol bij de kosten die je als arts genereert, zowel in eerste als in tweede lijn. Dit zijn de dokters die de samenleving nodig heeft en gestimu-

Bart Meijman

leerd moet worden dat dokters zo willen zijn.

Optimale zorg

Om in de gehele curatieve zorg optimale zorg te kunnen bieden is een andere samenwerking tussen huisarts en specialist wenselijk. Dit vraagt om betere communicatie tussen beide beroepsgroepen. Niet alleen door slimmer gebruik maken van alle technische mogelijkheden, maar vooral door een houdingsverandering als het gaat om communicatie over en met individuele patiënten. Ook van belang is het om constructief met elkaar te werken aan eenduidige transmurale (samen-) werkafspraken. Het regelmatig "in elkaars keuken" kijken kan al veel inzicht geven in elkaars kwaliteiten. In bijeenkomsten waarin huisartsen en specialisten met elkaar casuïstiek bespreken en benchmarkgegevens analyseren ontstaat er een basis om afspraken te maken over kwaliteits- en doelmatigheidsverbeteringen. Intensievere samenwerking tussen huisarts en specialist draagt bij aan het optimaliseren van de zorg. De huisarts kan de generalistische visie bij de specialist stimuleren. De specialist kan zich verder bekwalen in het afstemmen van medisch beleid op het individu en tegelijkertijd zijn specialistische kennis inbrengen in de eerste lijn. Zo kunnen we komen tot nieuwe vormen van samenwerken waarin keuzevrijheid voor de patiënt en kwaliteit van zorg, zich uitend in patiëntgerichtheid, effectiviteit, veiligheid en doelmatigheid samenkomen.

Aanspreken op professionaliteit

Kwaliteit wordt niet verhoogd door administratieve overbelasting, ongebreidelde dataverzameling en cijferfetisjisme. Vaak is werkelijk relevante kwaliteit niet exact te meten. Het gevaar is dat hetgeen wel exact meetbaar lijkt als maat voor relevante